

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 26. marta spriedums (Riigikohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret A. P.

(Lieta C-2/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pamatlēmums 2008/947/TI – Spriedumu un probācijas lēmumu savstarpējā atzīšana – Piemērošanas joma – Spriedums, ar ko piespriests nosacīts brīvības atņemšanas sods – Probācijas pasākums – Pienākums neizdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu – Tiesību aktos paredzēts pienākums)

(2020/C 215/19)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

A. P.

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, 1. panta 2. punkts, skatot to kopā ar 4. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda sprieduma atzīšana, ar kuru ir piespriests brīvības atņemšanas sods un kura izpilde ir atlikta vienīgi ar nosacījumu, ka tiek ievērots tiesiskais pienākums pārbaudes laikā neizdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu, ietilpst šī pamatlēmuma piemērošanas jomā, ja šis tiesiskais pienākums izriet no šī sprieduma vai, pamatojoties uz minēto spriedumu, pieņemtā probācijas lēmuma, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 93, 11.3.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 26. marta spriedums (Landgericht Saarbrücken – (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – JC/Kreissparkasse Saarlouis

(Lieta C-66/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 2008/48/EK – Patēriņa kredītligumi – Atteikuma tiesības – Termiņš šo tiesību izmantošanai – Prasības par līgumā norādāmo informāciju – Norāde uz informāciju, kas ir vien daudzpakāpju atsauce uz valsts tiesību normām)

(2020/C 215/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Saarbrücken

Pamatlietas puses

Prasītājs: JC

Atbildētāja: Kreissparkasse Saarlouis

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 10. panta 2. punkta p) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pie informācijas, kura kredītīgumā saskaņā ar šo tiesību normu ir jānorāda skaidri un lakoniski, pieder arī šīs direktīvas 14. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētā kārtība par to, kā aprēķināt atteikšanās tiesību termiņu.
- 2) Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta p) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka kredītīgumā saistībā ar šīs direktīvas 10. pantā minēto informāciju tiek izdarīta atsauce uz valsts tiesību normu, kurā ir vēl nākamā atsauce uz citām attiecīgās dalībvalsts tiesību normām.

(¹) OV C 139, 15.4.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 11. marta spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *San Domenico Vetraria SpA/Agenzia delle Entrate*

(Lieta C-94/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 2. un 6. pants – Piemērošanas joma – Ar nodokli apliekami darījumi – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – Mātesuzņēmuma personāla norīkošana darbā meitasuzņēmumā – Atlīdzība, ar kuru meitasuzņēmums atlīdzina tikai radušās izmaksas)

(2020/C 215/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *San Domenico Vetraria SpA*

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate*

Piedaloties: *Ministero dell'Economia e delle Finanze*

Rezolutīvā daļa

Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem mātesuzņēmuma personāla pārceļšanai uz laiku vai norīkošanai meitasuzņēmumā, kas veikta tikai par to izmaksu atlīdzību, kuras ar to saistītas, PVN piemērošanas nolūkā nav nozīmes, jo summas, ko meitasuzņēmums maksā mātesuzņēmumam, no vienas puses, un šī pārceļšana uz laiku vai norīkošana, no otras puses, ir savstarpēji atkarīgas.

(¹) OV C 182, 27.5.2019.